

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Ρύθμιση Θεμάτων του Κώδικα Ιθαγένειας

[Α.Κατάργηση του ν. 3838/2010 (ΦΕΚ Α 49/24-3-2010) «Σύγχρονες διατάξεις για την Ελληνική Ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις». –Β.Τροποποιήσεις του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας ν. 3284 /2005 (ΦΕΚ Α 217/2004) και άλλες ρυθμίσεις].

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Επί της αρχής

Ο νόμος 3838/2010 (ΦΕΚ Α 49/24-3-2010) «Σύγχρονες διατάξεις για την Ελληνική Ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις», προσκρούει στην ελληνική έννομη τάξη, αλλά και στην εν γένει πραγματικότητα που ισχύει στις λοιπές ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες και ειδικότερα για τους κάτωθι λόγους καθίσταται εθνικά αναγκαίο να καταργηθεί ο παραπάνω νόμος.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος, με το άρθρο 16 παρ. 2, με το άρθρο 21 παρ. 1, με το άρθρο 25 παρ. 4, με το άρθρο 51 παρ. 2, με το άρθρο 108 και το άρθρο 120 του Συντάγματός μας, επάγονται τα εξής : ότι οι δύο κύριοι εθνικοί πυλώνες καθοδήγησης των οικονομικών σχεδίων τροποποίησης του δικαίου ιθαγένειας είναι δύο: 1) Η συνέχεια του Έθνους ανά τους αιώνες με παράλληλη καλλιέργεια της εθνικής συνείδησης και 2) Η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής του Έθνους μας με ταυτόχρονη διαφύλαξη του βασικού θεσμού της οικογένειας, ο οποίος αποτελεί θεμέλιο λίθο του Έθνους μας και της κοινωνίας μας, η οποία συνίσταται σε κοινωνία Ελλήνων με εθνική συνείδηση και με σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και όχι σε μία απλή κοινωνία πολιτών. Επομένως κύριο μέλημα του συνταγματικού νομοθέτη με απόλυτο σεβασμό στην έννοια του Έθνους είναι να

μεριμνήσει να διαφυλάξει την εθνική ομοιογένεια του κράτους, μεταξύ των άλλων, και διά της θεσπίσεως δικαίου ιθαγενείας.

Μετά την πτώση των καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης και την διάλυση της Ένωσης των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών (ΕΣΣΔ), ο έλληνας νομοθέτης, βρέθηκε στην δυσχερή κατάσταση και υποχρέωση να αντιμετωπίσει τα προκύψαντα μεγάλα προβλήματα που γέννησε η μεταβολή αυτή για τους πληθυσμούς γειτονικών χωρών και την επακολουθήσασα ομαδική έξοδο των εγχωρίων πληθυσμών με κατεύθυνση τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης και ιδίως τη γειτνιάζουσα Ελλάδα, ανέλαβε νέες νομοθετικές πρωτοβουλίες. Εξ άλλου, ανέκαθεν, ο Έλληνας νομοθέτης αντιμετώπιζε ευνοϊκά και με χαλαρή διάθεση το ζήτημα της αποκτήσεως της ελληνικής ιθαγενείας από τους αλλογενείς αλλοδαπούς, όπως αυτό εκφράσθηκε στη νομοθεσία, τόσο ως προς την απλοποίηση της ακολουθούμενης διαδικασίας πολιτογραφήσεως, όσον και ως προς τις καθιερούμενες προϋποθέσεις.

Οι ως άνω καθιερούμενες ατυχείς και επιβλαβείς πρακτικές, ελλείψεις και παραλείψεις για την διατήρηση της εθνικής μας ομοιογένειας και της κοινωνικής συνοχής του λαού μας, μεταξύ των οποίων και η ψήφιση του νόμου 3838/2010, οδήγησαν στην ανεξέλεκτη είσοδο λαθραίων μεταναστών και εν γένει αλλοδαπών, μη εχόντων ουδεμία σχέση με τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας, τη γλώσσα μας και την εθνική συνείδηση, στην Ελληνική επικράτεια με ολέθρια αποτελέσματα για το Έθνος μας.

Οι τιθέμενες από το νομοθέτη, του νόμου 3838/2010, ως άνω προϋποθέσεις απονομής της Ελληνικής Ιθαγένειας, δύνανται να οδηγήσουν σε αναίρεση του κατοχυρωμένου από το Σύνταγμα Εθνικού χαρακτήρα του Κράτους, δεν διασφαλίζουν, άνευ ετέρου, την ένταξη των πληρούντων τις ανωτέρω προϋποθέσεις ατόμων στην ελληνική κοινωνία. Αλλωστε, η ιδιότης της Έλληνικής ιθαγενείας, στην περίπτωση που αυτή απονέμεται αθρόως, πρέπει να αποτελεί το τελικό στάδιο της ενσωματώσεως των αλλοδαπών στην Ελληνική κοινωνία και όχι το μέσο για την ενσωμάτωση στην ελληνική κοινωνία αλλοδαπών μη εχόντων εισέτι αποκτήσει την Ελληνική συνείδηση.

Επειδή, στο άρθρο 1 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος ορίζεται ότι «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία. «Όλες οι εξουσίες

πηγάζουν από τον Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα». Στο άρθρο 4 παρ. 3 ότι: «Έλληνες είναι όσοι έχουν τα προσόντα που ορίζει ο νόμος». «Επιτρέπεται να αφαιρεθεί η Ελληνική ιθαγένεια μόνο σε περίπτωση που κάποιος απέκτησε εκούσια άλλη ιθαγένεια ή που ανέλαβε σε ξένη χώρα υπηρεσία αντίθετη προς τα εθνικά συμφέροντα, με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που προβλέπει ειδικότερα ο νόμος». Στο άρθρο 16 παρ. 2 ότι: «Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες». Στο άρθρο 21 παρ. 1 ότι «Η οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους». Στο άρθρο 25 παρ. 4 ότι: «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης». Στο άρθρο 51 παρ. 2 ότι «Οι βουλευτές αντιπροσωπεύουν το Έθνος». Τέλος, στο άρθρο 108 ότι «Το Κράτος μεριμνά για την ζωή του απόδημου ελληνισμού και τη διατήρηση των δεσμών του με τη μητέρα Πατρίδα... 2. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την οργάνωση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες του Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού, που έχει ως αποστολή του την έκφραση όλων των δυνάμεων του απανταχού Ελληνισμού». Από τις διατάξεις αυτές, οι πρώτες δύο, εντάσσονται στη συνταγματική παράδοση του σύγχρονου ελληνικού κράτους, ιδίως από το Σύνταγμα του 1864 και μετά (βλ. άρθρα 3 «Πολίται είναι όσοι απέκτησαν ή αποκτήσωσι τα προσόντα του πολίτου κατά τους Νόμους του Κράτους» και 21 «Απασαι αι εξουσίαι πηγάζουσιν εκ του Έθνους, ενεργούνται δε καθ' ον τρόπον ορίζει το Σύνταγμα», των Συνταγμάτων 1864, 1911 και 1952, άρθρο 2 «Απασαι αι εξουσίαι πηγάζουν από το Έθνος, υπάρχουν υπέρ αυτού και ασκούνται καθ' ον τρόπον ορίζει το Σύνταγμα» και άρθρο 6 παρ. 3 «Πολίται είναι όσοι απέκτησαν ή αποκτήσουν τα προσόντα του πολίτου κατά τους νόμους του Κράτους» του Συντάγματος του 1927).

Επειδή, από τις παρατεθείσες διατάξεις του ισχύοντος Συντάγματος συνάγονται τα εξής α) ότι η νομιμοποίηση της κρατικής εξουσίας βασίζεται μεν στην βούληση του λαού, αλλά υπάρχει και ασκείται προς το συμφέρον του έθνους, οντότητας υπερβαίνουσας χρονικά την εν ζωή κοινότητα των ανθρώπων και τα γεωγραφικά όρια

του Ελληνικού κράτους (πρβλ Πρακτικά Ολομελείας Επιτροπής του Συντάγματος 1975 σελ. 255 επ., Πρακτικά των Υποεπιτροπών του Συντάγματος 1975, σελ. 64 επ., ιδίως δε σελ. 112 επ., Πρακτικά Συνεδριάσεων της Βουλής Συντ. 1975 σελ. 61 επ.). Τούτο δε, διότι το έθνος αναφέρεται τόσο στις παρελθούσες όσο και στις μέλλουσες γενεές, τα συμφέροντα των οποίων πρέπει να υπηρετεί η κρατική πολιτική (αρχή βιωσιμότητας άρθρο 24 Συντάγματος), απαρτίζεται δε και από τους Έλληνες της διασποράς («...δυνάμεις του απανταχού ελληνισμού...», άρθρο 108 του Συντάγματος), για τους οποίους πρέπει να είναι ενεργή η κρατική φροντίδα, β) ότι το δίκαιο της ιθαγενείας, η οποία καθιδρύει άρρηκτο, κατ' αρχήν, δεσμό του πολίτη με το Κράτος και γεννά δέσμη δικαιωμάτων και υποχρεώσεων (απαγόρευση αφαίρεσεως της ελληνικής ιθαγενείας και απελάσεως, δικαίωμα διπλωματικής προστασίας, πολιτικά δικαιώματα εκλέγειν – εκλέγεσθαι, συμμετοχής στις «δημόσιες λειτουργίες», καθήκον στρατεύσεως), διαμορφώνεται αποκλειστικώς από το ελληνικό κράτος, κατά κυριαρχικό τρόπο, εντός των ορίων που τάσσουν οι κανόνες του διεθνούς δικαίου (π.χ. απαγόρευση δημιουργίας ανιθαγενών με αυθαίρετες πράξεις των κρατών ή πιθανότητα προσβολής ανθρωπίνων δικαιωμάτων). Περαιτέρω, όμως, δεν τάσσονται από το διεθνές δίκαιο συγκεκριμένα κριτήρια δεσμευτικά για τον εθνικό νομοθέτη κατά τη θέσπιση κανόνων πολιτογραφήσεως αλλοδαπών, ούτε υπάρχει ως εκ της φύσεως της οικείας αρμοδιότητας του κράτους, δικαίωμα του αλλοδαπού στην απονομή της Ελληνικής ιθαγένειας, γ) ότι το δίκαιο αυτό, εξ απόψεως εσωτερικών ορίων, πρέπει να μην προσβάλλει τις ως άνω συνταγματικές αρχές, δηλαδή ούτε να επιτρέπει την είσοδο στην λαϊκή κοινότητα (λαός) αλλοδαπών προσώπων χωρίς ουσιαστικό πραγματικό δεσμό με αυτή – ιδίως με την πρόβλεψη αθρόων πολιτογραφήσεων – εις τρόπον ώστε να συγκροτείται αυθαίρετως το συνθετικό στοιχείο του Κράτους (λαός) και το ανώτατο όργανο αυτού (λαός – εκλογικό σώμα) και, εν τέλει, να αποσυντίθεται η έννοια του έθνους, ούτε και να θέτει διατάξεις, που να επιτρέπουν την ευχερή αφαίρεση της Ελληνικής ιθαγένειας, δ) ότι ο συνταγματικός νομοθέτης μεριμνά για τη συνέχεια του έθνους επιτάσσοντας τον απλό νομοθέτη να οργανώνει εκπαίδευση, η οποία, μεταξύ άλλων, θα συμβάλλει στην ανάπτυξη εθνικής συνειδήσεως και να προβλέπει και να συντηρεί κοινωνικό δίκτυο υποστηρίξεως του θεσμού της οικογένειας, «ως θεμέλιου της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους».

Επειδή, εναρμονιζόμενος ο Έλληνας νομοθέτης προς τις κατά τα ανωτέρω ισχύουσες συνταγματικές διατάξεις, εμερίμνησε να διαφυλάξει την εθνική ομοιογένεια του κράτους, μεταξύ των άλλων, και δια της θεσπίσεως δικαίου ιθαγενείας, του οποίου οι ρυθμίσεις εβασίζοντο, κατ' αρχήν, στο σταθερό κριτήριο του «δικαίου του αίματος» (*jus sanguinis*), δηλαδή την καταγωγή από έλληνες γονείς, (βλ. άρθρο 6 περ. δ' του Συντάγματος της Τροιζήνος «Έλληνες είναι α... δ Όσοι εις ξένας Επικρατείας, είναι γεννημένοι από πατέρα Έλληνα», άρθρο 3 του νόμου περί ιθαγενείας του 1835, άρθρο 14 του Αστικού Νόμου του 1856, άρθρο 1 του Κώδικος Ελληνικής Ιθαγενείας του 1955 (Ν.Δ. 3370/1955), άρθρο 1 του νέου Κώδικος Ελληνικής Ιθαγενείας του 2004 (ν. 3284/2004 ΦΕΚ Α'217).

Οι εκλογές για την ανάδειξη των αιρετών οργάνων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως έχουν καθαρά πολιτικό χαρακτήρα εν όψει των αρμοδιοτήτων που ασκούν οι οργανισμοί αυτοί (άρθρο 102 παρ 1 εδ γ' του Συντάγματος), αλλά και διότι η εκλογή αυτή ανάγεται στην πολιτική ζωή της Χώρας γενικώς, (Σ.Ε. 3684/2009 Ολομ, ΣΕ 1273/1993 Ολομ, πρβλ απόφαση του Γερμανικού Συνταγματικού Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου της 31-10-1990, BverfGE τόμος 83, σελ 37 επ, απόφαση του Συνταγματικού Συμβουλίου της Γαλλίας της 18-11-1982, αναδημ εις RDP 1992 σελ 608 επ, απόφαση του Αυστριακού Συνταγματικού Δικαστηρίου της 30-6-2004 και γνωμοδότηση του Ιταλικού Συμβουλίου της Επικρατείας της 6-7-2005). Εξ άλλου, η άσκηση του εκλογικού δικαιώματος στις εκλογές της τοπικής αυτοδιοικήσεως αποτελεί λειτουργήμα απαραίτητο για την πραγμάτωση της λαϊκής κυριαρχίας (Σ.Ε. 3705/1987, 1273/1993 Ολομ.), ως τοιαύτης νοουμένης της ασκουμένης από τον λαό ως εκλογικό σώμα απαρτιζόμενο μόνο από τους έχοντες δικαίωμα ψήφου Έλληνες πολίτες. Συνεπώς, τόσο η άσκηση του δικαιώματος του εκλέγειν, όσο και η άσκηση του δικαιώματος του εκλέγεσθαι κατά τις εκλογές αυτές επιφυλάσσεται μόνον στους έλληνες πολίτες και δεν μπορεί να επεκταθεί και στους μη έχοντες την ιδιότητα αυτή χωρίς αναθεώρηση της σχετικής διατάξεως του Συντάγματος (πρβλ Σ.Ε. 122/2008 επταμ.). Συνεπώς, οι ρυθμίσεις των άρθρων 14 έως 21 του ν. 3838/2010 είναι ανίσχυρες ως αντίθετες προς τα άρθρα 1 παρ 2 και 3, 52 και 102 παρ 2 του Συντάγματος.

Τα ολέθρια αυτά αποτελέσματα, τα οποία συναντάμε σε καθημερινή βάση είναι : 1) η έλλειψη ελέγχου των κυκλοφορούντων αλλοδαπών στην χώρα μας, 2) η έλλειψη συνθηκών υγιεινής στα αστικά κέντρα, 3) η μετάδοση στον Ελληνικό πληθυσμό ασθενειών, που είχαν καταπολεμηθεί και ήσαν ανύπαρκτες πλέον στην Ελλάδα), 4) η ραγδαία αύξηση της εγκληματικότητας κυρίως σε επίπεδο χαμηλής εγκληματικότητας με χρήση σωματικής βίας, 5) η έλλειψη ή η αδυναμία επαρκούς περιφρούρησης των εθνικών μας συνόρων, από στεριά και θάλασσα, 6) η αύξηση της ανεργίας των Ελλήνων με την ταυτόχρονη κατάληψη θέσεων εργασίας από αλλοδαπούς εργαζόμενους, νόμιμα ή παράνομα ευρισκόμενους στην χώρα, 7) η απερίσκεπτη και εθνικά επικίνδυνη, εισαγωγή αλλοδαπών στα Σώματα Ασφαλείας και στις Ένοπλες Δυνάμεις, μετά και την κατάργηση της προϋπόθεσης του Ελληνικού γένους και 8) η έλλειψη κοινωνικής συνοχής λόγω της παρουσίας στην πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας, αλλοδαπών, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους δεν έχουν καμία σχέση με τον Ελληνικό πολιτισμό, τα Εθνικά ιδεώδη και τις Ευρωπαϊκές αρχές και αξίες.

Παράλληλα, η Ελλάδα συνυπέγραψε την Συνθήκη Δουβλίνο II, χωρίς καμία επιφύλαξη, ενώ θα έπρεπε να ζητήσει υποχρεωτικό καθορισμό ποσόστωσης των ευρισκόμενων στην χώρα μας αλλοδαπών, στα πλαίσια του σεβασμού της αρχής της αναλογικότητας, σε σχέση με τον Εθνικό μας πληθυσμό.

Κατόπιν των ανωτέρω συνάγεται το συμπέρασμα, ότι οι διατάξεις του νόμου 3838/2010 αντίκεινται στις ως άνω διατάξεις του Συντάγματος, εφ' όσον δεν προβλέπεται με αυτές διαδικασία για τη διαπίστωση από διοικητικά όργανα της συνδρομής, *in concreto*, της ουσιαστικής προϋποθέσεως γνήσιου δεσμού των αλλοδαπών προς το Ελληνικό έθνος.

Ο νόμος 3838/2010, παραγνωρίζοντας τον θεμελιώδη παράγοντα της πραγματικής και ουσιαστικής ένταξης του αλλοδαπού στην Ελληνική κοινωνία, στον Ελληνικό πολιτισμό, στα ελληνικά ήθη και έθιμα, δεν υπηρετεί το καλώς εννοούμενο εθνικό συμφέρον, το οποίο προστατεύεται και από το Διεθνές Δίκαιο, διότι απορρέει από την ανάγκη επιβίωσης κάθε Έθνους. Οι ανωτέρω διαπιστώσεις περί αντισυνταγματικότητας του ν. 3838/2010 επιβεβαιώνονται με την υπ'

αριθ. 350/2011 απόφαση του Δ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Εδώ πρέπει να επισημανθεί, ότι η λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος στην Ελλάδα επαφίεται, σύμφωνα με το άρθρο 120 του Συντάγματός μας, στον πατριωτισμό των Ελλήνων. Επομένως το ίδιο το Σύνταγμα θέτει ως προαπαιτούμενο για την λειτουργία της δημοκρατίας το εθνικό φρόνημα και την Εθνική συνείδηση. Κατά συνέπεια είναι αδιανόητο να βασίζεται το δημοκρατικό μας πολίτευμα σε πολίτες, οι οποίοι στερούνται ουσιαστικά της εθνικής συνείδησης, διότι τους απονεμήθηκε η ιθαγένεια με τα κριτήρια του νόμου 3838/2010, χωρίς να έχουν ουσιαστικό δεσμό με το Έθνος μας.

Λαμβανομένου υπόψη του απροσδιόριστου αριθμού αλλοδαπών (εκατομμύρια), υπηκόων τρίτων χωρών, οι οποίοι βρίσκονται στην Χώρα και υπάγονται στις ρυθμίσεις του Ν. 3838/2010. Το Ελληνικό Δημόσιο κατά την συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, επί των προσφυγών κατά του νόμου 3838/2010, ισχυρίσθηκε δια του νομικού του εκπροσώπου, ότι οι έχοντες νόμιμο τίτλο παραμονής, ήταν 480.000 περίπου. Ο αρμόδιος Υπουργός της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, Κ. Σκανδαλίδης, σε τηλεοπτική εκπομπή τον Ιανουάριο του 2010 ανέφερε ότι όταν έφυγε από το Υπουργείο και ως το 2003, είχαν συνολικά «νομιμοποιηθεί», 1.100.000 παράνομοι αλλοδαποί και ότι στη συνέχεια διαλύθηκε η Βάση Δεδομένων, στην οποία ήταν όλοι καταχωρημένοι. Ο δε αρμόδιος υπουργός του ΠΑΣΟΚ Σ. Βούγιας ανέφερε σε τηλεοπτική εκπομπή τον Ιανουάριο του 2010, ότι οι «νομιμοποιηθέντες» στην Χώρα μας είναι 1.000.000 και οι «παράνομοι» 700.000, σύνολο δηλαδή 1.700.000. Η υπουργός κα. Α. Νταλάρα ερωτώμενη σε τηλεοπτική εκπομπή, πόσοι είναι επιτέλους οι αλλοδαποί «νόμιμοι μετανάστες» στην Χώρα, απάντησε ότι δεν γνωρίζει. Ο επίσης αρμόδιος Υπουργός Προστασίας του Πολίτη Μ. Χρυσοχοϊδης ανέφερε πρόσφατα, ότι στην Αθήνα ζουν 1.000.000 λαθρομετανάστες. Ο πρόεδρος του 3^{ου} παγκοσμίου φόρουμ για την μετανάστευση που έγινε στην Αθήνα, σκηνοθέτης Κ. Γαβράς, ανέφερε με δηλώσεις του σε τηλεοπτικό σταθμό, ότι στην χώρα μας ζουν πάνω από 2.000.000 μετανάστες, ήτοι πάνω από το 20% του πληθυσμού της. Επίσης έκθεση του ΟΗΕ επισήμανε ότι το έτος 2015 θα ζουν στην Ελλάδα 4.000.000 αλλοδαποί. Δημοσιεύματα του τύπου αναφέρουν ότι

την επόμενη 10ετία, σύμφωνα με τα στοιχεία για την είσοδο στην χώρα και τον αριθμό των εισερχομένων, θα έχουμε πάνω από 5.000.000 αλλοδαπούς σε μια δεκαετία. Σε μεγάλη εφημερίδα δημοσιεύτηκε έκθεση της Ε.Υ.Π. για την ύπαρξη 2.500.000 αλλοδαπών εντός της χώρας. Ο αριθμός αυτών που συλλαμβάνονται κάθε έτος κατά τα τελευταία έτη, σύμφωνα με επίσημες εκθέσεις των Ελληνικών Αρχών προς την FRONTEX, είναι περίπου κατά μέσο όρο 150.000 άτομα ετησίως. Η δε αναλογία των συλληφθέντων, οι οποίοι ούτως ή άλλως δεν απελαύνονται και δεν επαναπροωθούνται, αλλά παραμένουν εντός της επικράτειας υπό το λεγόμενο «καθεστώς ανοχής», με τους διαφεύγοντες την σύλληψη εισερχόμενους, είναι 1 προς 7. Μετά την χορήγηση Βίζας για πολίτες γειτονικής Χώρας, επίκειται το ενδεχόμενο περαιτέρω αθρόας προσέλευσης αλλοδαπών άγνωστου αριθμού. Σε εβδομαδιαίο πολιτικό περιοδικό είχε δημοσιευθεί εκτίμηση γνωστού ειδικού συμβούλου της ΓΣΕΕ, ότι μετά και την εισαγωγή του νόμου 3838/2010 θα δικαιούνται σύνταξης 750.000 αλλοδαποί.

Η χορήγηση αφειδώς της δυνατότητας απόκτησης της Ελληνικής Ιθαγένειας σε τέκνα αλλοδαπών και πόσο μάλλον παράνομα ευρισκομένων στην Χώρα, με την ύπαρξη ελάχιστων, μηδαμινών προϋποθέσεων, οδηγεί ευθέως στην απόκτηση αυτής από τους γονείς των και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς των, λαμβανομένου υπόψη και των σχετικών διατάξεων περί επανένωσης.

Θα πρέπει δε να ληφθεί υπόψη και το οικονομικό κόστος της παραμονής των αλλοδαπών υπηκόων τρίτων χωρών στην χώρα μας, η οποία εκτιμάται ετησίως σε ποσό πάνω από 50 δις ευρώ. Οι δε σχετικές μελέτες αρμόδιων φορέων, μεταξύ αυτών και του ΕΒΕΑ, για το παρεμπόριο και μόνο, κυμαίνονται κατά μέσο όρο στο ποσό των 30 δις ευρώ ετησίως. Την στιγμή που ολόκληρη η χώρα μας εκποιείται βάσει του μεσοπρόθεσμου προγράμματος για 120 δις ευρώ. Την στιγμή επίσης που στην Χώρα μας, λόγω της σημερινής μεγάλης οικονομικής κρίσης που βιώνει ο Ελληνικός Λαός και της επιβολής των δυσβάσταχτων μέτρων και συνεπειών των μνημονίων, υπάρχουν περίπου 1.500.000 άνεργοι Έλληνες και εκατομμύρια εργαζόμενοι αλλοδαποί, «νόμιμοι» ή μη, οι οποίοι και θα είχαν δικαίωμα να λαμβάνουν αθρόα την Ελληνική Ιθαγένεια με τον ν. 3838/2010, την στιγμή που εκατοντάδες χιλιάδες νέοι μας, το επιστημονικό δυναμικό της χώρας την εγκαταλείπει προς

ανεύρεση εργασίας στο εξωτερικό, γεγονός που οδηγεί καθαρά στην αντικατάσταση του γηγενούς Ελληνικού πληθυσμού των Ελλήνων από αλλογενείς αλλοδαπούς.

Από τους δικαιολογητικούς λόγους του ν. 3838/2010 ήταν και η μετάβαση της χώρα μας σε «πολυπολιτισμική κοινωνία». Όμως το λεγόμενο πολυπολιτισμικό μοντέλο έχει πλέον καταρρεύσει παντού όπου εφαρμόστηκε. Πρόσφατα δε πριν λίγο καιρό οι ηγέτες των μεγάλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Γερμανίας, Μ. Βρετανίας, Ιταλίας, Γαλλίας, αλλά και της Αυστραλίας, ομολόγησαν ότι το πολυπολιτισμικό μοντέλο που εφαρμόστηκε στις χώρες τους απέτυχε πλήρως. Και πρόκειται για χώρες με παλιά και βαθιά παράδοση και γνώση στο θέμα αυτό. Οι Έλληνες σε όλες τις δημοσκοπήσεις απορρίπτουν το μοντέλο αυτό στην συντριπτική τους πλειοψηφία. Κατά δε την ψήφιση του νόμου 3838/2010, δεν λήφθηκε καθόλου υπόψη η βούληση του Ελληνικού Λαού πάνω στο θέμα. Η συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού ήταν και είναι κατά της παραμονής του τεράστιου πλήθους των αλλοδαπών στην χώρα μας, που συσσωρεύτηκε και κατά της αθρόας απονομής ιθαγένειας σε τεράστιο και άγνωστο πλήθος αλλοδαπών, όπως δείχνουν όλες ανεξαιρέτως οι σχετικές δημοσκοπήσεις.

Παρίσταται άμεση ανάγκη ψήφισης νέου νόμου περί της εισόδου, διαμονής και εργασίας υπηκόων τρίτων χωρών στην ελληνική επικράτεια, με πρόβλεψη μέγιστου αριθμού αυτών (ποσόστωσης) επί του συνολικού πληθυσμού της χώρας και εφόσον τούτο θα τυγχάνει οικονομικά και κοινωνικά βιώσιμο, ως και περί σαφούς καθορισμού των τίτλων που θα συνιστούν «τίτλο νόμιμης διαμονής» και επαναπροώθησης όλων των υπολοίπων στις χώρες τους και εκτός Ελλάδας.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Με το άρθρο 1 καταργείται ο νόμος 3838/2010 και επαναφέρονται σε ισχύ οι τροποποιηθείσες και αντικατασταθείσες με αυτόν διατάξεις του νόμου ν. 3284/2004 (ΦΕΚ Α 217/2004) Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, όπως τροποποιούνται δια του παρόντος.

Με το άρθρο 2 αντικαθίστανται το άρθρο 5 του νόμου ν. 3284/2004 (ΦΕΚ Α 217/2004) Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, όπως ισχύει μετά την

κατάργηση του παραπάνω 3838/2010 και ορίζονται οι τυπικές προϋποθέσεις για την πολιτογράφηση αλλοδαπών στην Ελλάδα.

Με το άρθρο 3 προστίθενται νέα άρθρα 5^A, 5B και 5Γ στο νόμο 3284/2004. Στο άρθρο 5A ορίζονται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την πολιτογράφηση αλλοδαπών, στο δε 5B ορίζεται ως προϋπόθεση η μη ύπαρξη λόγου Δημόσιας ή Εθνικής ασφάλειας στο πρόσωπο του αλλοδαπού. Στο 5Γ καθιερώνεται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις της πολιτογράφησης των ομογενών κατόχων Ειδικών Δελτίων Ταυτότητας Ομογενών (Ε.Δ.Τ.Ο.)

Για τις παραπάνω τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις ελήφθησαν υπόψη συγκριτικά, τα κρατούντα στις σχετικές νομοθεσίες των Δυτικών Χωρών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΗΠΑ, Γερμανίας, Αυστρίας της Δανίας, της Ελβετίας κλπ).

Με το άρθρο 4 αντικαθίστανται η παράγραφος 2 του άρθρο 8 του νόμου ν. 3284/2004, Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, παραμείνας της διατύπωσης αυτού περί μη αιτιολόγησης της απορριπτικής απόφασης επί αιτήσεως πολιτογράφησης, όπως προβλέπεται συγκριτικά σε ανάλογη ρύθμιση στην Δανία και στην Ελβετία και καθιερώνεται το απρόσβλητο της απορριπτικής απόφασης, όπως προβλέπεται συγκριτικά στην Ελβετική νομοθεσία. Προβλέπεται η δυνατότητα υποβολή νέας αίτησης.

Με το άρθρο 5 κατοχυρώνεται ότι θα τίθεται, ως προϋπόθεση, στο πρόσωπό των υποψηφίων, η συνδρομή του Ελληνικού Γένους, για τις προκηρύξεις για την εισαγωγή σπουδαστών σε όλες τις παραγωγικές σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας (Αστυνομία, Λιμενικό Σώμα, Πυροσβεστική Υπηρεσία).

Με το άρθρο 6 αντικαθίσταται το άρθρο 72 «πρόσβαση ανηλίκων υπηκόων τρίτων χωρών στην εκπαίδευση» του Ν. 3386/2005 (ΦΕΚ Α 212/2005) περί «εισόδου, διαμονής και κοινωνικής ένταξης υπηκόων τρίτων χωρών στην ελληνική επικράτεια», με το οποίο και δίνονταν η δυνατότητα για την συμμετοχή σε όλες τις βαθμίδες της κοινωνικής φροντίδας και σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, των ανηλίκων υπηκόων τρίτων χωρών, οι οποίοι δεν είχαν κανένα τίτλο παραμονής και εργασίας στην χώρα και βρίσκονταν παράνομα σε αυτή και δεδομένου της ύπαρξης εκατοντάδων χιλιάδων περιπτώσεων τέτοιων ανηλίκων υπηκόων τρίτων χωρών στις παραπάνω βαθμίδες φροντίδας και

εκπαίδευσης, έχει ήδη επέλθει τεράστιο πρόβλημα, εξεύρεσης θέσης στα παραπάνω ιδρύματα, για τα ανήλικα τέκνα των γηγενών Ελλήνων Πολιτών, αλλά και για τα ανήλικα τέκνα υπηκόων τρίτων Χωρών νομίμως διαμενόντων στη Χώρα.

Πρόσφατα δε, ο Πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας είχε δηλώσει ότι θα επιβληθεί ποσόστωση στα σχολικά ιδρύματα της χώρας, λόγω της ύπαρξης μεγάλου αριθμού αλλοδαπών μαθητών και της αδυναμίας των Βρετανών μαθητών να βρουν θέση στα σχολεία. Με τις παρούσες συνθήκες οικονομικής κρίσης και οικονομικής εξαθλίωσης του μεγαλύτερου μέρους του Ελληνικού Λαού, της μη δυνατότητας πλέον να απευθύνονται σε ιδιωτικά ιδρύματα, βρεφονηπιακούς σταθμούς, νηπιαγωγεία και σχολεία, να υφίσταται κίνδυνος τα Ελληνόπουλα να στερηθούν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά τους στην εκπαίδευση, λαμβανομένου επίσης υπόψη του γεγονότος ότι επίκειται κίνδυνος να κλείσουν ή να συγχωνευθούν, λόγω των μνημονίων, σχολικές μονάδες.

Εξάλλου με την δυνατότητα εγγραφής ανήλικων τέκνων, υπηκόων τρίτων χωρών, στην εκπαίδευση, των οποίων οι γονείς τους βρίσκονταν παράνομα στην χώρα, δίνεται βάσει των διατάξεων του νόμου 3838/2010 η δυνατότητα της αθρόας απόκτησης της Ελληνικής Ιθαγένειας στους γονείς τους αλλά και στα άλλα μέλη της οικογένειάς τους, δηλ. πρόκειται περί αθρόας «Ελληνοποίησης» εκατομμυρίων, παρανόμως, ευρισκομένων στην Ελλάδα, αλλοδαπών.

Με την αντικατάσταση του άρθρου δεν θα στερείται η δυνατότητα, στα ανήλικα τέκνα υπηκόων τρίτων χωρών, της συμμετοχής στις παραπάνω βαθμίδες φροντίδας και εκπαίδευσης, αντιθέτως θα δίνεται σε όσους πράγματι την δικαιούνται και έχουν πράγματι πρόθεση να μετέλθουν της Ελληνικής Παιδείας.

Με το άρθρο 7 γίνεται η ταύτιση των χρησιμοποιούμενων όρων από τον νόμο 3284/2004 Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, με τους σημερινούς, όπως έχουν μεταβληθεί, χρησιμοποιούμενους όρους των Δημοτικών Αρχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Υπουργείων.

Με το άρθρο 8 ορίζεται ότι από την δημοσίευση του παρόντος, καταργούνται ο νόμος 3838/2010 (ΦΕΚ: Α 49) καθώς και κάθε διάταξη

νόμου, η οποία εκδόθηκε βάσει αυτού ή τροποποίησε αυτόν, καθώς και κάθε γενική ή ειδική διάταξη, αντίθετη προς τις ρυθμίσεις του παρόντος.

Με το άρθρο 9 ορίζεται ότι η ισχύς του παρόντος αρχίζει από την δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης εκτός αν άλλως ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 8-7-2012

Διαβέβητος Πάκος
Μαυροπούλου Κων/νος
Μαυρή Ραχήλ
Μέλας Παναγιώτης
Ουζουνίδης Μάριος
Χρυσοθεώτης Μάριος
Μάριος Επαμεινώνας (Νούης)
Γιοβαννοπούλου Κων/νος
Αβραμίδης Γαβριήλ
Κουντουρά Ελένη
Ξουζιδού Σταυρούλα
Κουίκ ΤΕΡΕΝΣ-Νικόλαος
Γιαννακίνα Χρυσαλκή-Μαρία
Νταβρού Γεωργίου
Κοφιά-Τσαρούχα Μαρία
Καπερνίκιος Βασίλειος
Χαϊμαλίδης Γαβριήλ
Δούκας Γεωργίου
Δούκας Γεωργίου
Δούκας Γεωργίου